

ПРОТОКОЛ

№ 155

гр. Варна, 14.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Марин Цв. А.

Съдебни Ирина В. Енчева

заседатели: Жанета Т. Д.а

при участието на секретаря Нели Ат. Ковачева
и прокурора Г. Н. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Марин Цв. А. Наказателно дело от общ характер № 20233100201668 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Подсъдимият Н. А. А., редовно призован, явява се лично и с **адв. Б.**, редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Свидетелят С. Г. И., редовно призована, явява се лично.

Свидетелят С. А. Г., редовно призована, явява се лично.

Свидетелят П. С. Г., редовно призована, явява се лично.

Свидетелят Г. И. Г., редовно призован, явява се лично.

Свидетелят Х. С. Ч. – редовно призован, явява се лично.

Свидетелят А. С. П. – редовно призован, явява се лично.

Свидетелят М. П. П. – редовно призована, явява се лично.

Свидетелят Е. Х. Й. - редовно призована, не се явява. Същата е депозирала молба, в която е написано, че не може да се яви на делото по здравословни причини без да са приложени медицински документи и заявява, че потвърждава дадените показания пред следователя.

Вещото лице Д. И. Г. - редовно призован, явява се лично.

Вещото лице Р. В. Б. - редовно призована, явява се лично.

Вещото лице Р. С. Г. - редовно призована, явява се лично.

Вещото лице Д. И. Д. – редовно призован, не се явява. Постъпила е молба от същия, в която е посочено, че за времето 12-16.02.2024 г. е командирован в гр. София, съгласно Заповед на Министъра на вътрешните работи. Предлага заключението, дадено от него да бъде прието в негово отсъствие.

Вещото лице Г. В. С. - редовно призована, явява се лично.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Съдът на основание чл.273 от НПК отстранява свидетелите от съдебната зала.

Председателят на състава докладва основанията за образуване на съдебното производство.

Председателят на състава предоставя възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

Прокурорът: Уважаеми г-н Председател, поддържам изцяло фактите и обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, въз основа на които съм й повдигнала обвинение.

Подсъдимият: Разбрах обвинението срещу мен. Ще дам обяснения след разпита на свидетелите.

Със съгласието на страните съдът изменя хода на съдебното следствие и пристъпва към изслушване на вещите лица.

Пристъпва към разпит на в.л. Р. В. Б. – българка, българска гражданка, с висше образование, неосъждана, без родство със страните, ЕГН – *****.**Предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.**

В.л. Р. С. Г. - българка, българска гражданка, с висше образование, неосъждана, без родство със страните, ЕГН: *****.**Предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение**

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението по съдебнопсихиатрична и психологична експертиза по отношение на подс. А., намира се на стр. 129-136 от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна, изготвено от в.л. Г. и Б./

Вещото лице Б.: Поддържам даденото заключение.

Вещото лице Г.: Поддържам даденото заключение.

В.л. Б.: Освидетелстваното лице не страда от психично разстройство. Към момента на извършване на деянието е могъл е да разбира свойството и значението на постъпките си

и да ги ръководи. Психичното му състояние позволява да дава достоверни показания.

В.л. Г.: Поддържам това, което каза д-р Б.. Има известни акценти в неговото поведение, които са описани. Предимно има желателно поведение, има потребност да бъде благоприятно приет и одобрен в широкия кръг, социален, но в действителност проявява една косвена агресия и една повишена подозрителност спрямо другите. Не се съобразява с отсрещната страна особено в състояние на фрустрация. Той решава какво да прави и постъпва така, както мисли и вижда нещата и тяхното решение.

Страните заявиха, че нямат въпроси към вещите лица по тази експертиза.

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на комплексната съдебно психиатрична и психологична експертиза по отношение на С. Г. И., намира се на л. 142-150 в том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна.

В.л. Б.: Поддържа заключението. Същата не страда от психично разстройство. Към момента да извършване на деянието е могла да разбира свойството и значението на деянието. По време на освидетелстването бяха налице анамнестични данни и клинични данни за голямата група психогенни разстройства, дължащи се на остър стрес или психотравми, т.е. случилото се не е оказало никакво съществено влияние или въздействие върху психичното ѝ състояние към него момент.

В.л. Г.: Това е една личност, която тя самата се охарактеризира като по-нестабилна, по-променлива, склонна е спонтанно да реагира, вербално агресивно дори.

Именно в хода на изследванията бяха проявени същите начини на реагиране и личностови черти, които тя си описа. Веднъж тя е казала под влияние на майка ѝ най-вероятно, че е била отвлечена. След това си е променила показанията, тя си е такава като личност – по-изменчива, по-импулсивна, това е нейната личност. Случилото се е не е оказало съществено влияние върху нейното емоционално и психично състояние.

На въпроси на прокурора:

В.л. Г.: Запознали сме доста отдавна с материалите по делото. Семейството за нея е ценност, родителското, тъй като то я подкрепя. Тя не е уверена в своите сили и възможности макар че демонстрира нещо такова и много държи на тях и предполагам, че тя е под влияние на това, което майка ѝ казва и е подала жалбата. След това отива и отрича се от нея.

В.л. Б.: На мен ми каза „извинявайте аз нямах нищо против случилото се, но майка ми подаде жалбата“.

Психотравмата винаги е израз между личност и среда. Въздействието на средата може да окаже в различна степен въздействие на дадената личност. При нея нямаше симптоми. Така че тя в момента е изпитала негативни емоции, не може да се отрече, но те не са оказали въздействие по-нататък, не се превърнала тази ситуация в психотравма, за да отключи психогенно разстройство.

Не си спомням да имаме реална опасност за живота, но би могла да се чувства застрашена.

В.л. Г.: Всеки нормален човек е нормално да се страхува.

На въпроси на съда:

В.л. Г.: Може да се твърди, че тя е внушаем тип. Тя е внушаема, но в даден момент, тъй като е променлива може да застане и да излезе със съвсем друго мнение противоположно. От една страна е внушаема, но в следващия момент може да промени показанията си. Това е нейната личност.

Прокурорът: Да се приемат заключенията.

Адв. Б.: Да се приемат заключенията.

СЪДЪТ намира, че следва да се приобщят към доказателствата по делото така прочетените заключения и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключението на съдебнопсихиатрична и психологична експертиза по отношение на подс. А., находяща се на стр. 129-136 от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна и заключението на комплексната съдебно психиатрична и психологична експертиза по отношение на С. Г. И., находяща се на л. 142-150 в том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна, изготвени от в.л. Б. и в.л. Г..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещите лица за изслушване в днешното съдебно заседание в размер на от по **100,00 /сто/ лева**, платими от бюджета на съда. (издадени РКО)

Пристъпва към разпит на в.л. **Д. И. Г.** - българин, български гражданин, с висше образование, без родство със страните, ЕГН – *****. **Предупреден за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение**

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключенията на съдебномедицинска експертиза № 577/2023 г., находяща се на л. 112-114 и съдебномедицинска експертиза № 364/2023 г., находяща се на л. 121-125 в том 1 от ДП № 188/23 г. по описа на Четвърто РУ-Варна

В.л. Г.: Поддържам и двете заключения.

Проведен е клиничен преглед с установени травматични отоци и кръвонасядания в областта на носа, шията, гръдния кош, счупване на остро ляво бедро, които такива биха могли да бъдат получени при множество удари с ръце в областта на лицето, шията, гръдния кош. В своята съвкупност са обособили временно разстройство на здравето неопасно за живота. Отзвучават за около 2-3 седмици. Установено е счупване на носни кости, което при повторно изследване се установява, че се касае за старо счупване, получено около 1 година преди настоящото. Като вид и локализация морфологични особености отговаря на това. Имало е травматичен оток в областта на носа, което следва да се счита за нанесен удар в

областта на носа.

На въпроси на прокурора:

В.л. Г.: Този оток и тази болезненост на стр. 2 е от деянието непосредствено преди освидетелстването независимо от старото счупване.

Прокурорът: Нямам въпроси, да се приемат заключенията.

Адв. Б.: Нямам въпроси, да се приемат заключенията.

СЪДЪТ намира, че следва да се приобщи към доказателствата по делото така прочетените заключения и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключенията на съдебномедицинска експертиза № 577/2023 г., намира се на л. 112-114 и съдебномедицинска експертиза № 364/2023 г., намира се на л. 121-125 в том 1 от ДП № 188/23 г. по описа на Четвърто РУ-Варна, изготвени от в.л. Г..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещото лице Г. за изслушване в днешното съдебно заседание в размер на **100,00 /сто/ лева**, платими от бюджета на съда. (издаден РКО)

Пристъпва към разпит на в.л. Г. В. С. – 26 г., с висше образование, неомъжена, без родство със страните. **Предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение**

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на извършена техническа експертиза № 34, намира се на л. 162-169 в том 2 от ДП № 188/23 г. по описа на Четвърто РУ-Варна, изготвена от в.л. С..

В.л. С.: Поддържах даденото от мен заключение. Изследвах 2 мобилни телефона и 2 СИМ карти.

Извлечени са чатове, снимки, обаждания, смс-и със специализиран софтуер, записани са на диск поради голямата информация.

Прокурорът: Нямам въпроси, да се приеме заключението.

Адв. Б.: Нямам въпроси, да се приеме заключението

СЪДЪТ намира, че следва да се приобщи към доказателствата по делото така прочетеното заключение и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключението на извършена техническа експертиза № 34, намира се

се на л. 162-169 в том 2 от ДП № 188/23 г. по описа на Четвърто РУ-Варна, изготвена от в.л. С..

Пристъпва към разпит на свид. С. Г. И. – българка, българска гражданка, неомъжена, неосъждана, с ЕГН – ***.**

Съдът разяснява на свидетелката правата ѝ по чл. 119 и чл. 121 от НПК.

Свид. И.: Ще свидетелствам, желая да свидетелствам.

Предупредена за отговорността по чл. 290 ал. 1 от НК, същата обещава да говори истина.

Свид. И.: От 2015 година се познаваме с Н.. Не помня месеца, есенно време беше, като се запознахме. Запознахме се чрез общи познати на Макаото преди моста, там се срещнахме с общи познати.

Живеем заедно няколко месеца след запознанството ни в моя апартамент в Трошево – бл. 50 ет. 10 ап. 49. Това е мой и на баба ми апартамент. Тристаино жилище е. След това отидохме в Австрия и там се роди детето ни на 14.05.2016 и след известно време се прибрахме в България. В Австрия само той работеше като охрана. Аз не съм работила там. През 2016 г. в края на лятото се прибрахме в България в нашия апартамент.

Нашите отношения са много бурни и много пъти сме се карали и сме намесвали и полиции и не е трябвало да се случват тези работи. Ние постоянно се бием и аз съм правила работи срещу него и аз съм се скачала да го бия и той мен. Осъзнавам, че е трябвало да приключат тези отношения по навреме, защото ако бяха нямаше да сме тука /свидетелката плаче/.

Не помня кога за първи път пуснах жалба срещу него. До районното пуснах жалба за първи път, мисля до Трето РУ. Жалбата беше за това, че бяхме се сбили, аз бях набитата. Аз агресирам също срещу него само че той 150 кг, а аз съм 50 кг и малко трудно да го набия.

Има и една ограничителна заповед в Районния съд. Имам и една оттеглена жалба, не мога да помня с точност. Пускала съм жалби, оттегляла съм жалби. Виждали сме се през това време, като имаше ограничителна заповед. В момента живея при моите родители с детето.

С детето сме били заедно в Трошево и като сме се карали сме ходили и при нашите с детето. Детето ни не е било там, като сме се карали. Детето е присъствало на един скандал и много съжалявам, защото ни е видяло да се бием. При други скандали детето е било на детска градина.

Беше по-малко детето, като беше свидетел на скандал и сега на последния скандал присъстваше, защото бяхме тръгнали към детска ѝ градина.

За конкретната случка мога да кажа следното. Сутринта излязохме от къщата, където живеем с майка ми и баща ми. Аз бях там, защото Н. беше в чужбина. Десет-петнадесет дни преди това той замина и за да не бъда сама реших да отида при майка ми, бяхме скарани

тогава с него. Аз просто се прибрах там при нашите и през тези 10 дни не сме се чували с Н.. Разбрах, че се е прибрал деня преди да се скараме. Преди Н. да замине се скарахме. Взех решение да се разделим, на двамата беше решението. Той имаше багаж в апартамента, в който живяхме. Уговорката беше като се върне да му дам багажа, много беше багажът. Той дойде пред вкъщи и ние пак се скарахме. Майка ми и баба ми бяха отвън и малката беше отвън и тя и стана една суматоха.

Беше ми звънял вечерта преди случката. Само че аз не съм си чула вечерта. Не помня дали беше включен телефонът ми. Сутринта като станах видях, че е звънял. Нищо не направих като видях, че ме е търсил. Излязох с майка ми и дъщеря ми и баба ми. Баба ми беше вътре вкъщи. Излязохме отпред и Н. беше спрял пред вкъщи и почнахме да се караме. И двамата викахме. Не помня точно думите, които ползвахме, но направихме страшен скандал. И аз го обиждам и той ме обижда. Не помня как сме се обиждали. Говорихме, че трябва да отидем пред градината на малката и да се разберем там, защото детето беше на градина. Искях да закарам детето на градина. Така се разбрахме - да закараме детето. По принцип трябваше аз и майка ми да закараме детето, тъй като аз бях без кола и трябваше да го закараме с колата на майка ми. Н. трябваше да кара пред нас и там да се разберем, за да няма други хора. Сбихме се пак пред къщата на родителите ми. Той тръгна да ме дърпа и аз го ударих от колата на майка ми. След като се скарваме и стана скандалът, аз се качвам в колата с майка ми и детето и ние продължаваме да се караме и той ме издърпа и майка ми и малката взеха да крещят и взех решение, че е по-добре да се кача в неговата кола. Качих се в неговата кола, не помня на кое място седнах. Отпред седнах. Нямах волан пред мен. Тръгнахме към града и по пътя се скарахме и се сбихме в движение и не тръгнахме към Аспарухов мост ами в друга посока, той зави в движение. Отидохме в една гора и там стояхме 3 часа. Караме се през тези 3 часа и се бихме. Той ме би и аз го бих. В главата и по тялото ме удряше той. Аз него в главата го удрях. Родителите ми почнаха да звънят на моя телефон. Те се скараха с Н. и Н. заплашваме майка ми, че ще ме очисти. На мен не ми е казвал такова нещо, на майка ми каза и той беше афектиран и почна да я заплашва и нея и тя му каза, че ако не ме закара до районното ще иде до полицията и той това не го взе на сериозно. Майка ми се обади много пъти, защото той казваше добре сега тръгваме и минава още половин час и ние не сме тръгнали и тя се притесняваше и затова звъня много пъти. Спрямо мен бяха заплахите, че мен ще очисти. Нямам спомени да е споменавал, че ще очисти някой друг от семейството ми.

В колата имаше пистолет мисля, че отстрани на вратата стоеше. Пистолет с топчета представлява. Не го виждам за първи път и друг път съм го виждала. Тогава бяха много афектирана и не можех да се сетя за този пистолет. Други оръжия в колата нямаше.

Н. като извади пистолета, майка ми звънна или той звънна на камерата и заплашваше майка ми, че ще ме застреля. Показа го на майка ми и го беше насочил към мен в главата. Плаках, защото знам, че майка ми ще се уплаши. Толкова се бяхме карали, че не знам какво се случваше.

Детето ми иска да е с баща си и затова се натъждавам и знам, че и двамата сме го

направили това нещо. Искам да имам нормален живот за мен и детето. Надявам се и двамата да сме си взели поука. Аз знам, че това не е нормално и искам това да приключи само че не мисля, че това е начинът.

С полицаи също разговаряхме. Майка ми и баща ми са отишли в районното и звъннаха на моя телефон и му казаха на Н. да отидем там. Н. почна да обижда и да заплашва нашите. Родителите ми заплашваше. С полицаи мисля, че разговаряше също Н. и разговорът беше да отидем до Четвърто РУ. Н. каза, че ще отидем и след 30 минути полицаят пак звънна, защото не бяхме отишли. През тези 30 мин говорихме, че това не са нормални неща и да се приберем и всичко да приключи. Това беше мнението и на двамата. Втория път не помня какво си говориха Н. и полицаят.

После тръгнахме за града и спряхме на магазин за вода и цигари само че там нямаше такива цигари и продължихме и като спряхме на втория магазин зад нас дойдоха полицаите и го арестуваха.

На полицаите им казах какво се е случило. Казах им на полицаите, че той ме е бил. Не помня какви наранявания имаше по себе си Н.. Не е имал толкова, колкото съм имала аз. Вратът му беше надран май и окото само това помня.

На въпроси на прокурора:

Свид. И.: Първо той ме удари и след това аз него. Не помня в кой момент аз му нанесох най-много удари. Имаше момент да съм имала проблем с дишането като бяхме в гората, защото Н. ме хвана за шията и аз тогава го удрях.

Като излизах от вратата на къщата и колата спря пред вратата на къщата. Баба ми беше вътре вкъщи, не съм сигурна. Помня, че излязохме аз майка ми и малката. Баба ми я видях навън като се карахте с Н.. След като ме извади Н. от колата в него момент я видях баба ми. Той ме издърпа от колата на майка ми. М. почна да пици и реших, че е по-добре да се кача в колата му и детето да не ги вижда тези неща.

М. ходи на ясла от година и три месеца. От 2016 г. ние си я отглеждаме, но много пъти е била и при нашите. Напикавала се е, имала е здравословни проблеми. Тя спря да се напикава още като бяхме заедно с Н..

Ние бяхме през цялото време в тази гора дето е до едно село. Не съм искала да стоя и да ям бой. Не слязох от колата и не тръгнах, защото се надявах да се разберем нормално.

От там отидохме до единия магазин, само че там нямаше такива цигари и спряхме колата долу до плажа. Там вече говорихме нормално. Като бяхме в гората още се проведе разговора с полицаите, ние стояхме много часове в тази гора.

След целия панаир решихме да отидем да вземем вода и цигари и да отидем да ме остави на Четвърто РУ.

На въпроси на адв. Б.:

Свид. И.: Н. е имал проблеми с баща ми. Имаше дело. Баща ми намушка Н., защото

пак имаме скандал с Н. и ме беше пребил. Знаех за този пистолет. Той пистолетът стои в колата. Тази кола и аз я карам и нормално да има и да мога и аз да го използвам. Аз се прибирам вечер в 4 от работа и нормално да има. Не помня да е имало и нож точно тогава, но по принцип има и нож в колата пак на вратата. Знам, че в колата има нож.

Водих разговор, когато бях в автомобила, и с един мой приятел от чужбина и тогава се изостри този скандал. Много пъти сме имали с Н. спорове за мои приятелства.

Прокурорът: Правя искане на основание чл. 281 ал. 1 т. 1 и т. 2 от НПК да бъдат прочетени показанията на свидетелката, дадени пред съдия в хода на ДП, като в случай че защитата не даде съгласие, моля на основание ал. 4 вр. ал. 1 т. 1 и т. 2 от НПК да бъдат прочетени. Основанията ми затова са следните:

Дадените днес и между тези, дадени в този разпит и от 30.05.2023 г. констатирах няколко съществени противоречия - за пистолета, за други оръжия намерени, баба й къде е била, пристигането и контакта на инкриминирания ден между нея и Н., за багажа. Желая целия разпит да четем.

Адв. Б.: Разпитът на стр. 71 е пред съдия и не се изисква моето съгласие. А този разпит от 12.07. 2023 г. на стр. 76 от том 1 от ДП, там обяснява защо преди това е дала други показания, така че за тях съм съгласен да бъдат прочетени.

За разпита от 30.05.2023 г. на л. 73-74 не давам съгласие да бъде четен.

Подсъдимият: Придържам се към становището на защитника

Съдът, като взе предвид становищата на страните намира, че следва разпитът пред съдия в досъдебното производство от 31.05.2023 г., находящ се на л. 71-72 от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна да бъде прочетен, тъй като са налице съществени противоречия между показанията от посочената дата и в днешно съдебно заседание, както и че свидетелката многократно заявява, че не си спомня обстоятелства от събитията, развили се в този ден.

На основание чл. 281 ал. 1 т. 1 и т. 2 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на свид. С. Г. И., дадени на 31.05.2023 г. пред съдия, находящ се на л. 71-72 от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна.

Свид. И.: Тогава съм била доста афектирана. За полицаите ми се губи частта. Има записани неща по изопачен начин. Това за разговора пред полицаите е малко изопачено.

Съдът намира, че са налице съществени противоречия в показанията дадени на 30.05.2023 г. на л. 73-74 от том 1 от ДП и днешното съдебно заседание по отношение причината и начина как се е оказала С. И. в автомобила на подсъдимия и доколкото не е

налице съгласие от страна на защитата и подсъдимия следва на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 1 да бъдат прочетени показанията, дадени на посочената дата в тази им част, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията, дадени от свид. С. И. в частта в която има противоречия по отношение причината и начина как се е оказала в автомобила на подсъдимия, дадени на 30.05.2023 г. на л. 73-74 от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна.

Свид. И.: Вярното е, че сама се качих в автомобила му. Аз можех да изляза ама и да излезем и пак ще се бием и караме, а и бяхме в нищото. Не бях карана след разговорите след отиването до магазина да вляза в автомобила му.

На първия разпит бях много изнервена и афектирана, защото три часа сме се били и карали. Нормално като сме се карали и да съм озлобена. Тогава бях озлобена към него.

Страните нямат повече въпроси към свидетелката и същата се освобождава от съдебната зала с тяхно съгласие.

Пристъпва към разпит на свид. С. А. Г. – българка, българска гражданка, омъжена, майка на С. И., ЕГН ***.** Предупредена за отговорността по чл. 290 от НК, същата обещава да говори истина.

Свид. Г.: Вярно е това, което съм заявила пред разследващите органи.

При дъщеря ми и Н. от самото начало не е вървяло, вечно само с лошо и караници. Не знам от кога се познават точно. Разбрахме за него, когато дъщеря ми забременя. Тогава поисках да се видя с господина. Попитах ги какво смятат да правят и те казаха, че ще оставят детето. Почнаха проби да живеят заедно в жилището на дъщеря ми на бул. „Владислав Варненчик“, бл. 50 ет. 10. Много често, повечето време дъщеря ми и внучето прекарват времето при нас на вилата. Преди да се роди още внучето имаха проблеми.

Двамата дойдоха вкъщи, когато тя беше бременна в 5-6 месец, ще излъжа точно в кой месец, и тя дойде с насинено око и каза, че паднала на някакъв уред и впоследствие разбрахме, че не е така.

Във Виена нещата не вървяха добре. Аз отидох, когато трябваше да се ражда детето и да помогна. Там също не вървяха добре нещата. 20 дена бях там и се прибрах и те след 10 дена се върнаха в България и от там нататък имаше много опити да се събират и не се получава и пак опити и пак не се получава, постоянно полиции. Все си дават шансове и се стига до панаир или побой и след всяко обаждане ходим да я прибираме. Звъни, че са се били, карали, че пред детето са се случвали такива неща и ние да я приберем.

Подавали сме доста жалби, но тя ги оттегляше. В Първо РУ, в Четвърто РУ, в Трето РУ са подавани жалби.

В съда сме ходили да подаваме за ограничителна заповед и имаше ограничителна заповед, която беше нарушавана.

С. и Н. имат едно общо дете и сме казвали много пъти всеки да си живее живота и че не са един за друг.

С моя съпруг Н. имаше конфликти. Н. заплашва семейството ни, че ще ни избие, убие, че ще дойде с автомат. Въпреки че имаше ограничителна заповед, Н. дойде и стана свада и съпругът ми защити семейството си. Тогова Н. беше идвал в салона, където работя и ми посегна. После в дойде в къщи. При скандала свекърва ми се намеси да разтърве дъщеря ми и имаше счупени кости, съпругът се опита да защити три жени и едно дете и се стигна до намушкване с нож. Съпругът ми си мина присъдата и през тези 4 години беше провокиран от Н., но полагаше всячески усилия да се въздържа, защото иначе трябваше да лежи в затвора.

За въпросната случка - не знам какви спречквания имаха преди това. Багажи събираха, мисля, че половината багаж беше изнесен. С. и М. бяха при нас на вилата. Н. трябваше да си изнесе багажа, доколкото знам живееше в някакъв приятел. Вилата се намира в местност Крушева градина до с. Константиново. Сутринта тръгнахме да водим на градина детето двете аз и С.. Като влязохме в колата, „Астрата“ на Н. спря пред нашата и от там започна боричкане. Н. издърпа С. от колата. Той блокира колата ни. Той я напъха в неговата кола, черна кола - „Астра“, от моята кола с марка „Хонда“, в която трябваше да влезем. Стана едно сборичкване. Тя се озова на неговата седалка. Свекърва ми и тя излезе. Затвори се вратата на колата му и замина с нея. Нямахме време за разговори, защото запали колата и замина. Тръгнахме да се мъчим да я изкараме С., но докато тръшна вратата Н. запали и замина, а аз не мога да бягам подир колата. След това се обадох на съпруга ми какво се е случило. През това време звънях на С. на телефона, а телефонът ѝ беше в него. Имаше заплахи, че няма да я видим повече. Заплашваше и нас и семейството ни - съпруга ми, къщата ни, че ще ни запали.

Отидох до салона, където работя, обадох му се на съпруга ми и той взе да му звъни да се разберем нормално, С. ревеше в колата. Имаше заплахи, че ще докара С. транжирана. Обадохме се в Трето РУ и те ни посъветваха и казаха да отиваме веднага в Четвърто РУ. Съпругът ми пак се свърза с Н. и му казваше да постъпим умно и да дойдем пред районното и да се приключи всичко, но така и не стана. Продължаваха заплахи и обиди, наричаше ни жалбаджии. И така отидохме пред Четвърто РУ и там станаха свидетели и полицаите. Телефонът ми беше на високоговорител и полицаите бяха около нас и чува заплахите. Полицаите също говориха с него на нейния телефон. Нейният телефон беше в него през цялото време и ние контактувахме чрез него. След това отидохме в стаята, където ни разпитваха, не спряхме да поддържаме връзка и да молим да се приключи всичко. След това имаше и обаждане на вайбър, което го видя и служителя, как Н. беше опрял пистолет в главата на дъщеря ми. Мисля, че Н. звънна и това го видяха и служителите. Видях как

дъщеря ми стои изправена извън колата, до колата, и Н. държи пистолет до главата на дъщеря ми. И полицаят като поиска да каже нещо и телефонът се затвори. След това телефона ми го взеха полицаите и беше в служителите и нямах повече връзка с тях.

Видях я дъщеря ми като я докараха в Четвърто РУ, като са я открили. Ние бяхме през цялото време в районното. За малко я видяхме и я вкараха в една кола на лекар да я закарат. Беше бита. Виждаха се по лицето червени петна, синина и от там разбрахме, че я водят в съдебна медицина.

При нас живееше С., като започна делото. Чували се С. с Н. дори и като беше в ареста пак се чуваха. Когато вечерно време съм у нас, съм присъствала на разговори, но съм чувала, че говори с него.

На въпроси на прокурора:

Свид. Г.: Тя ги подаваше тези жалби от нейно име. Не знам как ги оттегляше тези жалби. Тя ми споделяше, че ги е оттегляла заради заплахи от Н.. След това казваше, че ще дава шанс, че е обещал, че е се промени. Това тя не седи на един акъл, казвам истината. Промяната е, че откакто Н. е в ареста и се чуваха тя се промени коренно към семейството си. Започнаха упрекувания от страна на С. и едва ли не искаше да ми вмени вина и от мен зависи дали Н. ще лежи и колко време ще лежи. Нито аз съм го извършила това нещо, нито аз съм подала искане да лежи 10 години. Аз като майка съм искала да защита детето си.

Ако се случи нещо с дъщерите му на Н., нямаше да е толкова търпелив, колкото сме ние.

Не мога да кажа защо е тази промяна към нас от страна на С..

Багажът на Н. беше в апартамента на дъщеря ми.

В момента, в който тръгваме да се качваме с колата за въпросната случка и Н. спря. С. не беше успяла да седне, тъкмо щеше да влиза в колата ми. Н. я сграбчи, колата му беше близо до нас и аз се чудих детето ли да гледам, свекърва ми ли да гледам, детето почна да плаче и вратата на колата му се затвори и запали и тръгна назад.

Не помня като дойде на сутринта дали отправяше заплахи. По време на разговорите по телефона отправяше заплахи – че ще ни запали къщата, че ще ни убие, ще й донесе главата и на поднос, че ще ни убие един по един. Изплаших се от всички заплахи и за себе си и за дъщеря си и за внучето си. Това беше причината да се обадя в полицията. В полицията се обадихме след доста разговори с Н.. Дъщеря ми ревеше и той заплашваше, че ще я върне на парчета, притеснявахме се за живота ѝ. Казахме на полицаите какво се случи.

Повечето случаи са ставали пред очите на детето и побоища са ставали пред детето. Детето спря да се напикава и спря да си гризе ноктите откакто е при нас.

В един период детето започна да се напикава всяка вечер. Ноктите ги изгризваше. С майка ѝ лично сме я водили на психолог и той заяви, нещо от което много ме заболя, че това дете каквото е преживяло с родителите си, по-добре да било в дом.

С. тръгна с телефона си от вкъщи, телефонът ѝ беше в чантата с нея.

На въпроси на адв. Б.:

Свид. Г.: С. ходеше на свиждания като беше задържан Н.. Чувала съм закани преди ситуацията, доста често са включвали и мен и семейството ми.

Не съм чувала дъщеря ми да заплашва Н.. При тях работата е убий ме-обичам те.

Прокурорът: Г-н Председател, констатирах противоречие относно начина, по който телефонът на С. е стигнал до нея и моля да четем в тази част показанията, дадени от свидетелката.

Адв. Б.: Не давам съгласие.

Подсъдимият: Не съм съгласен

Съдът, намира, че е налице съществено противоречие в показанията на свид. С. Г. от досъдебното производство, дадени на 30.05.2023 г. и днес пред съда по отношение на обстоятелството как се е оказал във владението на С. И. телефонът ѝ и поради отсъствието на условията на чл.281,ал.3 НПК

На основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 1, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Прочита показанията, дадени на 30.05.2023 г., находящи се на л. 79-80 от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна в частта как телефонът на С. И. е попаднал в нея.

Свид. Г.: Вярно е това, което съм казала тогава, телефонът беше в ръцете на М..

Вечерта преди случката имаше разговор така мисля между С. и Н.. По спомени не знам.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свид. С. Г. и същата се освобождава от съдебната зала с тяхно съгласие.

Пристъпва към разпит на свид. П. С. Г. – 77 г., българка, българска гражданка, с основно образование, неосъждана, баба на С. И.. Предупредена за отговорността по чл. 290 от НК, същата обещава да говори истина.

Свид. П. Г.: Сутринта на 30.05.2023 г. М. трябваше да отиде на градина и както всяка сутрин аз си я изпращам за детска градина. Същата сутрин слязох, заведох я, влезе в колата и аз се качих на стълбата да изчакам да минат с колата и да си махнем и в този момент виждам насреща кола със светнати фарове. Спря до мен и Н. слезе от колата и пита къде е С. и викам „ето къде са отиват да водят Монито на градина“. Бащата на М. беше в колата – Н..

После Н. я извади от колата С.. С. слезе и отидоха двамата до колата. Вратата на колата беше отворена, не бяха я затворили още и не бяха тръгнали още и я заведе до колата. Двамата отидоха до колата, не мога да се сетя дали я държеше някъде. Аз като го видях и

изтръпнах цялата и се уплаших да не стане нещо.

М. и тя слезе като видя, че майка ѝ слезе от колата и дойде до мен до стълбата. Застана Н. и почна да вика „ще ви избия, ще я застрелям“ и почна да реве детето и баба му си го прибра детето и трябваше да тръгват понеже закъсняват и тръгнаха единият напред, другият след тях. И после вече не знам.

От 2016 г. живеят заедно Н. и С.. Той имаше навремето апартамент и там живееха при неговите родители. Те и толкова са живеели заедно от дъжд на вятър. Аз им отстъпих моя апартамент да слязат да си живеят обаче не се получи. Два дена ако са заедно пет дена са разделени, не е непрекъснато да са заедно. С. беше при нас на 30.05.2023 г. Вечерта дойде при нас и сутринта отиваше да води детето на градина.

Не съм била, не знам за случаи да се бият, връщала се е доста синя някой път и тя не казва. Тя е при нас на вилата. Не съм обърнала внимание чак толкова как се върна след случката, не беше синя, не знам.

На въпроси на прокурора:

Свид. П. Г.: На мен казваше „ще ви избия“. Не знам за кого говореше и какво си е мислил като го казва и С. и майка ѝ бяха там.

Нямало е случаи към мен да има агресия от страна на Н..

Прокурорът: Г-н Председател, констатирах противоречия в показанията относно начина, по който С. се е озовала в колата на подсъдимия, бидейки в автомобила на майка си от 30.05.2023 г. на втора страница от протокола, намиращ се на л. 87.

Адв. Б.: Не давам съгласие.

Подсъдимият: Не съм съгласен

Съдът, намира че са налице съществени противоречия в показанията на свид. Г. от досъдебното производство и днес пред съда, в частта как се е озовала С. И. в колата на подсъдимия, и поради отсъствието на условията на чл.281,ал.3 НПК, на основание чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 1 от НПК

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА показанията, дадени от свид. П. Г. от 30.05.2023 г. в частта относно как С. И. се е озовала в колата на подсъдимия, бидейки в автомобила на майка си, находящ се на л. 87 от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна.

Свид. Г.: Тогава в момента е било по-прясно. От май до сега колко месеца са минали.

Страните заявиха, че нямат въпроси към свид. П. Г. и същата се освобождава от съдебната зала с тяхно съгласие.

Пристъпва към разпит на Г. И. Г. – 56 г., българин, български гражданин, със средно образование, женен, осъждан, баща на С. И.. Предупреден за наказателна отговорност по чл. 290 ал. 1 от НК, обещава да говори истината.

Свид. Г.: За последната случка мога да кажа следното:

Бях на работа, дата не помня, жена ми се обади и ми каза, че Н. А. е вземал С. И. с неговата кола и аз излязох от работа. Вземал я в от вилата, където живеем на Крушова градина.

Аз бях на работа, съпругата ми се обади по телефона и тя каза, че ще ме чака пред салона на Йордан Йовков. Каза ми, че Н. вземал С. и тръгнали уж към градина пък не отишли там.

Отидох в Трошево на ул. Йордан Йовков, бл. 8 до салона на съпругата ми. Обадихме се на кварталната от Трето РУ и тя ни посъветва да се обадим в Четвърто РУ. На кварталната казахме, че Н. е вземал С. и отидохме в Четвърто РУ и говорихме със служителите и съпругата ми пусна жалба, че е отвлечена С.. Отвлечена значи, че я вкарал в колата насила. Съпругата ми каза това нещо, като ми се обади че е отвлякъл С. в неговия автомобил, вкарал я насила в колата.

Н. се обаждаше на съпругата ми на телефона, пускаше видеоклипове и заплашваше, че ще убие С. и пускаше клипове и след това аз излязох навън. Н. каза, че щял да я заколи.

Н. и С. имат дете м.с.н. А.а.

С. си имаше апартамент, живяха и при майка му и баща му, на тези две места живееха. После и на квартири си живееха.

С. живееха у нас като стана случката поне от два месеца. Не живееше с него и аз не мога да кажа защо, тя не споделя.

Имах пререкания с Н. и затова съм осъден, защото заплашваше семейството ми. С дъщеря ми едно на ръка, почна да заплашва жена ми, почна да я цели с бутилки, отиде на работата ѝ и в главата я удря. Счупи на майка ми ръката и вечерта дойде и аз бях в състояние на афект и се случи това.

След това поддържахме отношения, бях му простил. Той ми прости ама натякваше пак, че съм искал да го убия, но ми говореше, идваше помагаше ми.

На въпроси на прокурора:

Свид. Г.: Те може би са се събирали виждали са се С. и Н. преди това. Тя не ми е казвала за побоища, имало е случаи да идва синя. Подавала е жалби и аз не знам какво е ставало с тези жалби, ходеше и ги изтегляше, защото така я командват. Не мога да я позная С. сега. Тя не разговаря повече с мен. Вчера се прибра и „здравей- здрасти“, нямам идея заради явно делото.

Свързахме с Н. по време на случката и говорихме да отидем да се разберем преди да отидем в районното. Той каза, че няма да стане. Нямахме голямо желание да отговаря и просто казваше, че ще убие С.. То и към нас е имало закани, за него случай не помня заплахи към нас, но предишни случаи е имало заплахи и към нас. В районното бях свидетел на телефонни разговори и чух заплахи и каза, че ще я заколи. Не помня по отношение на жена ми имаше ли заплахи.

На въпроси на адв. Б.:

Свид. Г.: Предаде ми жена ми по телефона, като се обади, че е тръгнала С. с Н. за градината и че там ги няма и да отида да видим какво ще правим. Притесняваше я, че има обаждане, че ще я убие.

Притесняваше я съпругата ми да не ѝ направи нещо.

Прокурорът: Имам искане да се четат показанията на свидетеля, в частта на комуникацията по телефона между свидетеля и подсъдимия, проведен пред салона на съпругата му и още едно изречение по долу. И в двата случая свидетелят заявява, че не си спомня. И да изчистим какво е казала жена му по телефона и какво е станало причина да тръгне от работа.

Адв. Б.: Не давам съгласие.

Подсъдимият: Не съм съгласен

Съдът намира, че след като свидетелят заявява, че не си спомня какво е било естеството на разговора му с подсъдимия, следва да бъдат прочетени показанията от 30.05.2023 г. л. 88 от том 1 на ДП на гърба, предвид че не са налице условията на чл.281,ал.3 НПК ,поради което и на основание чл. 281 ла. 4 вр. ал. 1 т. 2 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията, дадени от свид. Г. И. Г., дадени на 30.05.2023 г. на л. 88 на гърба от том 1 от ДП № 188/2023 г. по описа на Четвърто РУ-Варна в частта какво е било естеството на разговора на свидетеля с подсъдимия.

Свид. Г.: Така е.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият се освобождава от съдебната зала с тяхно съгласие.

Пристъпва към разпит на свид. Х. С. Ч. – 34 г., българин, български гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, без родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 ал. 1 от НК, обещава да говори истината.

Свид. Ч.: Не си спомням датата, но бях служител на Четвърто РУ, ВПД началник група в криминална полиция. В районното дойде лице, което заяви, че дъщеря му е отвлечена от бившия ѝ мъж. Женски пол лице, тук е лицето - жената с бялото яке /сочи

майката на С. И./ дойде, при което каза, че дъщеря ѝ звъни постоянно по телефона и плаче. Вкарахме я при разследващите и започнаха видео обаждания от страна на дъщеря ѝ по вайбър. Тя плачеше, молеше майка си да се махне от полицията понеже щяло да стане проблем.

Проведохме и няколко разговора с въпросния извършител, като в разговорите той ми заяви „викайте групите, ще стане проблем, довечера ще ни дават по телевизията, всичко ще приключи днес“. При един от разговорите видях как мъжът насочва пистолет към главата на момичето и казваше, че не са във Варна и пътуват, но впоследствие други двама колеги установиха него и момичето в една вилна зона. После задържаха лицето и общо взето това е.

На въпроси на прокурора:

Свид. Ч.: Доколкото си спомням сутринта е трябвало да заведат детенцето на градина и при самото тръгване от дома, подсъдимият е спрял пред дома им и насила е качил в колата момичето и тръгнал в неизвестна посока. Майката ги е следвала някъде до Аспарухов мост и после ги е изгубила, оставила е внучето си на градина и е дошла в районното.

Аз бях в районното, но други колеги обикаляха да търсят възможната им локация. Виждаше се от разговорите, че са в гориста местност по време на видеоразговорите и че на територията на Четвърто РУ.

Той и към нас отправяше заплахи, че ще ни приключи и че ще стане медийна сензация и той твърдеше, че всичко ще приключи и няма какво да стане. В други разговори казваше „ето всичко е наред“ и казваше „спокойно нищо не съм направил“. Тя плачеше, но през повечето време молеше майка си да се махне от полицията и че ще стане проблем. През повечето време плачеше и казваше „искам да говоря с майка си, махни се ще стане проблем“.

Аз отидох впоследствие, не участвах при задържането. Тя беше в нашия бус и плачеше, а той беше с белезници до автомобила.

На въпроси на съда:

Свид. Ч.: Аз го видях за кратко пистолета, насочен към главата на момичето, може би беше „Glock“. Впоследствие колегите, които го са го задържали обясниха, че бил.

На въпроси на прокурора:

Свид. Ч.: От това, което видях приличаше пистолетът на огнестрелно оръжие, на пръв поглед през дисплея никой не би казал със сигурност какъв е.

Страните заявиха, че нямат въпроси и с тяхно съгласие същият се освобождава от съдебната зала.

Пристъпва към разпит на свид. А. С. П. – 49 г., българин, български гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, без родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 ал. 1 от НК, обещава да говори истината.

Свид. П.: Бяха дошли родителите на момичето в районното. Подадох сигнал, че

същата е отвлечена и започна една комуникация по телефона чрез вайбър, като господинът в самата комуникация заплашваше постоянно с убийства. Говоря за Н.. В един момент, когато и аз се опитах да разговарям с него по вайбър заяви да сме викали баретите, специалните части и че ще убива жена си. В хода на комуникацията се ориентирах за евентуално местонахождение къде може да се намират и бяхме изпратени да обходим из района с колегата П.. Установихме, че са спрели пред хранителен магазин в района на Ракитника. Там му казахме да остави оръжието на таблото. Оръжието го видяхме още по време на комуникацията във вайбър. Остави го на таблото и излезе от автомобила. Прибрахме жена му в буса и изчакахме другите колеги. По време на задържането не е имало нещо агресивно от негова страна, но във вайбър беше по-агресивен. Имахме представа за самоличността му, защото в един или два случая, докато съм бил дежурен родителите на С. са идвали заедно с нея да пускат сигнали във връзка с тормоз.

Ние извършихме проверка и нямаше издадено разрешително за оръжие.

На въпроси на прокурора:

Свид. П.: Пистолетът беше опрян в главата на съпругата му, съпроводено с думи, че ще я убие и защо са се обадили родителите ѝ в районното. Имаше заплахи и спрямо родителите от страна на подсъдимия. Първоначално извън районното разговаряхме с родителите и след това влязохме в една от стаите. В момента, в който разбрахме, че има заплахи влезнахме в районното и от там нататък почнахме да работим оперативно.

Жената беше разстроена и аз ѝ казах да слезе от автомобила и да се качи в служебния бус. Имаше видими наранявания, като влезе в буса. Аз разговарях с нея.

Подсъдимият беше спокоен, беше се кротнал и нормално говорихме с него, докато жена му беше в буса. Впоследствие ние я отведохме в районното. Нямам спомен за друго оръжие в колата.

На въпроси на адв. Б.:

Свид. П.: Нямаше по Н. наранявания и одрасквания.

Тогава за първи път го видях Н..

Страните заявиха, че нямат въпроси и с тяхно съгласие същият се освобождава от съдебната зала.

Пристъпва към разпит на свид. М. П. П. – 44 г., българин, български гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, без родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 ал. 1 от НК, обещава да говори истината.

Свид. П.: Оперативен работник съм в Четвърто РУ. Към момента на случая бях стажант, предвид това, че от 2013 г. съм служител, но през 2023 бях преназначен и бях уволнен от МВР и назначен като стажант за новата длъжност.

Не си спомням датата точно, около април месец може би, в районното мъж и жената дойдоха да подадат сигнал. че дъщеря им е отвлечена от мъжа, от с. Константиново. Действащи колеги започнаха да работят по този случай и доколкото имам информация Н. е

казал, че работата ще свърши зле, отказал е съобщи местонахождението им и в хода на работата, на издирвателните мероприятия и от видеоразговори с Н. колегата А. С. успява да конкретизира мястото, където са. Сформират се групи и аз и А. тръгнахме първи да извършим няколко обхода около Ракитника и Паша дере и връщайки се обратно, преминавайки по главния път пред хранителен магазин от дясната страна между два буса на доставчици с периферно зрение успях да видя тъмно синия Опел, за който имахме информация.

Затиснахме го, а от двете му страни бяха бусовете на доставчици зад тях. Обадих се по телефона и казах къде местонахождението на автомобила и да изпратят и други колеги, тъй като въоръжено лице заплашва да навреди на приятелката си.

Обходихме автомобила, аз бях от негова дясна страна, колегата от лявата, изравнихме се на прозореца, представихме се и кои сме и казах на Н. „имаш ли оръжие“, той потвърди и му казах бавно и спокойно да го извади. Някъде отстрани на колана извади оръжието, излезе Н. извън колата и с колегата му казахме, че ще бъде задържан и той каза „да знам и очаквах това да стане“.

С. колегата я изведе и я накара да седна е служебния бус и на място очаквахме и другите колеги.

Страните заявиха, че нямат въпроси и с тяхно съгласие същият се освобождава от съдебната зала.

Адв. Б.: По отношение на неявилата се свидетелка Е. Х. Й., държа на непосредствения разпит на същата, както и да разпита в.л. Д. Д. следващия път.

Прокурорът: Аз не държа на разпит на свид. Й. и на в.л. Д., но ако ще се отлага делото, моля да бъдат призовани и двамата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира, че следва да отложи делото за нова и дата и час.

С оглед заявеното от адв. Б. и от представителя на прокурора, съдът намира, че следва да бъдат призовани за следващо съдебно заседание свид. Е. Й. и в.л. Д..

Предвид гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА производството по делото за **05.03.2024** г. от **09:30 ч.**, за която дата и час представителят на прокуратурата и адв. Б. са уведомени от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ подс. А., за което да бъдат уведомени ОСИН Сектор „Пробация“ Търговище и ОД на МВР-Търговище.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ свид. Е. Й. и в.л. Д. Д..

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 12:00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____